U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Miloslava Výborného a Daniely Zemanové, v právní věci navrhovatele: **R. K.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem Náměstí hrdinů 1634/4, Praha 4, v řízení o návrhu na neplatnost voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. října 2017,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.
Návrh na zahájení řízení

[1] V písemném návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 10. 2017 navrhovatel požadoval vyslovení neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. října 2017. Z důvodů podrobně vysvětlených v návrhu konstatoval „nedemokratičnost voleb, nezvolitelnost jednotlivých poslanců a neodpovědnost a neodbornost zvolených kandidátů“. Argumentoval, že z uvedeného vyplývá nepřípustnost takto zvolených politiků řídit stát. Dále uvedl, že důvody neplatnosti voleb zaslal dopisem ze dne 5. 10. 2017 prezidentu České republiky, Úřadu vlády České republiky, Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky. Upozornil též na okrádání státu. Závěrem navrhl řešení spočívající v zavedení systému výběrového řízení. Konstatoval, že výběrové řízení je po všech stránkách nejdokonalejší systém pro řízení státu.

II.
Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[2] Nejvyšší správní soud musí návrh z procesních důvodů odmítnout. Podle platné právní úpravy může občan navrhnout vyslovení neplatnosti volby jen těch kandidátů, kteří byli ve volbách do Poslanecké sněmovny zvoleni ve volebním kraji, v němž má občan přihlášen trvalý pobyt (§ 87 odst. 1 volebního zákona). Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře touto právní úpravou setrvale řídí a návrhy na vyslovení neplatnosti volby kandidáta v jiném volebním kraji, než ve kterém je navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů v některém z volebních okrsků, odmítá pro chybějící aktivní legitimaci navrhovatele (srov. např. již usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2006, čj. Vol 5/2006-46, č. 944/2006 Sb. NSS).

[3] Podat návrh na neplatnost volby všech kandidátů ve volbách do Poslanecké sněmovny (fakticky návrh na neplatnost celých voleb do Poslanecké sněmovny) může pouze politická strana, hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována ve všech volebních krajích, jestliže podá návrh na vyslovení neplatnosti volby kandidátů v každém volebním kraji. Stěžovatel však podal volební stížnost jako *občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen* (§ 87 odst. 1 volebního zákona), a platí tak pro něj výše uvedené omezení.

[4] Nejvyšší správní soud proto návrh na vyslovení neplatnosti celých voleb do Poslanecké sněmovny musel odmítnout, neboť navrhovatel se zde domáhá něčeho, co zákonná úprava vůbec neumožňuje, a jde tedy v širším slova smyslu o návrh nepřípustný [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]; k tomu viz např. usnesení čj. Vol 120/2013-42 ze dne 14. listopadu 2013.

III.
Náklady řízení

[5] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. listopadu 2017

Tomáš Langášek
předseda senátu